

но ми патяга, ако много време сѣдѣж. Юще по харно обичамъ да съмъ на открито вѣнъ, нежели затворенъ въ къщи.

Кога то ся уморѣж, искамъ почиванъето: и ако щѣтъмъ сичкій а день, вечеръ та искамъ да спѣж.

Щото ми е по лѣсно, права го съ повече благодаренъе, нежели щото ми е мѣчно и тѣжко: обичамъ лесниѣж тѣж. Кога искамъ да спѣж, тогава обичамъ по харно да легнѣж на мѣгкѣж постелкѣж, нежели на голѣж дѣскѣж или на земѣж тѣж.

Щото ми е прѣятно, искамъ да го имамъ: и кога го имамъ не обичамъ да го изгубѣж, и скорбѣжсе кога то губѣж нѣщо отъ имотъ а си.

Кога то се гнѣвѣж, и не знаѣж що да правѣж, тогава се скорбѣж, заради това сѣкога искамъ залѣгванъета.

Още се гнѣвѣж, кога то се случи да се замаѣж не-престанно много време на сѣщо то дѣло. Благодаренъ съмъ сѣкога да глѣдамъ, да слушѣжмъ и да правѣж друго нѣщо, сирѣчь, обичамъ разликѣж тѣж, досѣжда ми да съмъ самъ, радвамсе повѣче, кога съмъ съ дружина, та се разговарѣжмъ, или се залѣгвамъ на нѣщо съ тѣхъ: обичамъ разговоръ а: радвамсе, кога глѣдамъ други чловѣци радостны. Но, кога глѣдамъ чловѣци или животны подъ мѣкѣж, тогава ги ожалвамъ: съмъ милостивъ и благоутробенъ.

Кога други дѣца имѣтъ повѣче нѣщо отъ мене, или ги почитатъ повѣче отъ мене, тогава се скѣрбѣж: за това желѣж да имѣжмъ колко то и тѣе, и да съмъ толкова добръ колко то и тѣе, завѣждамъ.

Скорбѣжсе, кога не мѣ оставѣтъ да направѣж, да земѣж, да добѣжж онова, кое то мѣ услаждава: за това се косѣж, кога мѣ запириѣтъ отъ нѣщо.

Желѣж и искамъ нѣкога онова, отъ кое то мѣ бра-